

De wereld achter onze wereld

Inleiding

Dit boekje gaat over de wereld achter onze wereld. Een zeer fascinerende wereld. Hoe deze is ontstaan en zich verhoudt tot onze wereld.

Het heeft mij heel wat maanden intensieve spirituele openbaringen gekost waarin ik overladen werd met allemaal informatie over 'de wereld achter onze wereld.' Deze periode was zo intensief dat ze mij tot overspannenheid gedreven heeft, maar uiteindelijk ben ik daar sterker uit gekomen. Ik ben gelijk gaan schrijven, maar kon niet alles meteen plaatsen. Het heeft jaren geduurd voordat al die informatie in kon dalen, zijn plek kon vinden en dat ik het plaatje redelijk compleet heb gekregen.

Aangezien ik geen wetenschapper ben of een wetenschappelijke achtergrond heb, mis ik natuurlijk veel belangrijke informatie om het nog beter te kunnen plaatsen. Er zullen daardoor wellicht nog steeds wat dingen in voorkomen die ik niet helemaal juist heb begrepen en het kan dan ook niet meer zijn dan een filosofie over het ontstaan van het leven en onze rol daarin als mens en wat hierna komt.

De wereld achter onze wereld is niet iets mysterieus, ik wil daar ook helemaal los van komen. Deze wereld is er, en het is al lastig genoeg te begrijpen voor nuchtere mensen, zonder dat wij wegzweven. Dus ik wil daar

graag wat nuchterheid in behouden en deze belangrijke informatie met jullie delen.

Ze is deels vrij verkrijgbaar op mijn website, maar die zal wellicht ooit uit de lucht gaan en ik wil dat deze informatie niet verloren gaat. Daarbij staan hier ook nieuwe dingen in, die niet op de site staan.

Deze informatie maakt aannemelijk dat die wereld achter onze wereld echt bestaat. Ze maakt het aannemelijk en logisch, ze bewijst het niet. Dat zal ook niet zomaar gaan, het laat zich niet goed bewijzen en daar is een belangrijke reden voor en dat is, dat geloof erg belangrijk is. Geloof is een krachtige energie en de basis van ons bestaan. Geloof van de mensen is erg belangrijk voor het ontstaan van dat mooie leven in de eindtijd. Bewijs, zou dat geloof teniet doen.

Toch heb ik voor mijzelf meerdere malen wel bewijs mogen ontvangen, maar bewijs voor jezelf is geen bewijs in wetenschappelijke zin, omdat het niet reproduceerbaar is en dat is wel nodig voor de wetenschap. Toch heb ik in mijzelf nog steeds dat sterke geloof dat wetenschap het ooit gaat bewijzen. Het is er, dus het moet te bewijzen zijn, dat zegt mijn intuïtie mij, maar of dat geloof ook sterk genoeg is om het echt te laten gebeuren? Dat zal de toekomst uitwijzen.

Een klein cadeautje van mij aan deze wereld. Qua inkomsten zal ik er niet veel van merken. Heb hier hard aan gewerkt. Als klein kind al brak ik mijn hoofd over hoe het leven was ontstaan en hoe dat allemaal toch

werkte en ik ben zo ontzettend dankbaar dat ik de antwoorden op mijn vragen heb mogen vinden.

Er gaan nog meer boeken in de omloop van mij, ook onder een ander pseudoniem, en er komt nog een slotstuk van elfhonderd pagina's die uitlegt wat mijn eigen rol in dit geheel is en waarom juist ik deze informatie mocht ontvangen. Je ontvangt namelijk alleen maar de informatie die je nodig hebt, of waar je recht op hebt, via deze weg.

Waarom ik dat zo gedaan heb, wordt nog wel duidelijk. Het is de puzzel van mijn leven, die ik als een puzzel uiteengezet heb in verschillende boeken en daar passen verschillende pseudoniemen bij. Dat valt vanzelf op zijn plek, maar dan ben ik hier waarschijnlijk niet meer.

Mijn levenswerk. Dank je wel, lieve lezer, voor het serieus kijken hiernaar.

Wereld achter onze wereld

Astrid Duval

Schrijver: Astrid Duval
Coverontwerp: Astrid Duval
ISBN: 9789464053982
© Astrid Duval

Hoofdstuk	PAG.
1	Ontstaan van het leven 12
2	Spiraallicht 22
3	Vacuüm 34
4	Splitsing zielen 37
5	Evil..... 41
6	Ellende 49
7	Wat was er eerder? De kip of het ei?..... 54
8	Abstract leven..... 59
9	Energie is de bron van ons bestaan..... 63
10	Tijd 66
11	Het bewustzijn..... 71
12	Realiteit 81
13	Spiritualiteit is kwantummechanica 85
14	Lichtkanalen 87
15	Projecteren..... 92
16	Rekenen in een ander licht..... 100
17	Gemeenschappelijk bewustzijn 107
18	Codes van het leven..... 112
19	144.000 zielen 115
20	Eindtjdkubus..... 128
21	Eindtijd..... 132
22	Diamant..... 135
23	Zes universums..... 139
24	Vader in het nu 147

1 Ontstaan van het leven

Best wel bijzonder eigenlijk dat we hier bestaan, dat we leven. Hoe kan dat nou en waar is dat ooit ontstaan? Hoe is dat ontstaan?

Er bestaan verschillende theorieën over. De oerknal bijvoorbeeld, is er één van, maar hoe ontstaat zo'n oerknal dan? En hoe was het dan dáárvóór? Heb je ooit eens zover terug gedacht dat het je ging duizelen? Ik deed dat regelmatig, als klein kind al, ik moest het weten, het liet me niet los. Ik vond de antwoorden niet in de kennis die er was, en ik wilde het gewoon weten.

Jarenlang heb ik mij er niet mee bezig gehouden, de wereld om mij heen slokte al mijn aandacht op, tot ineens de spirituele openbaringen kwamen, en toen die kwamen, het contact met de entiteiten, het contact met diverse lichtwezens en duistere wezens, ook die sloot ik niet uit in mijn zoektocht naar het ontstaan van deze wereld. Ik ging dieper en dieper graven en het was verbazingwekkend. De inzichten die ik kreeg, laat ik ze inzichten noemen in plaats van antwoorden, want de spirituele wereld geeft je niet zo zeer antwoorden, maar inzichten. De communicatie met die wereld werkt totaal anders dan hoe wij hier communiceren. Die inzichten waren verbluffend! Ze bleven maar komen, uren en dagenlang, soms zelfs nachtenlang, hor en dol werd ik er van, het was alsof er een molen in mijn hoofd bleef draaien met alle informatie uit het leven

dat via mij binnen mocht komen. Die voor mij eindelijk een antwoord vormden op al mijn prangende vragen en het ineens zo tastbaar en logisch maakten, dat ik dacht, het is eigenlijk raar dat niet iedereen dit snapt. Maar natuurlijk is het niet raar, want ik heb het ook heel lang niet gesnapt en toch, is het ontzettend simpel. Complex, maar toch ook simpel.

Wij bestaan bij de gratie van het feit, dat niets niet kan bestaan.

Snap je hem al meteen? Het is namelijk héél erg logisch, niets kan niet bestaan. Als het namelijk bestaat, dan is het toch iets? Dan is het niet niets meer. Dat is basisregel één voor het feit dat wij bestaan. Eigenlijk moet het iets genuanceerder, het *absolute* niets kan niet bestaan. Wij kennen natuurlijk wel dingen die niets zijn en dat kan wel bestaan, maar dan moet er wel iets tegenover staan en dat is basisregel twee voor onze aanwezigheid.

Dat zal ik even beter uitleggen. Nul is niets, maar je kunt alleen nul euro hebben, als er euro's bestaan. Je kunt niet nul van iets hebben dat er niet is, want waarvan dan? Dan is er ook nog een dieper niets, dat is de schuld van iets, als je iemand geld schuldig bent, dan zit je in een negatief niets, wat daar tegenover staat is iemand die dat van jou tegoed heeft, een positief niets heeft. Jij hebt niets van iets, en zelfs nog minder dan niets, want je bent iemand iets schuldig. Die twee

heffen elkaar op. Dit is een erg belangrijk gegeven, want zo houdt de hele wereld zichzelf in balans.

De energieën werken op deze manier. Het ontstaan van het leven werkt op deze manier. Er is niets, dat splitst zich uit in positief en negatief. Als dat weer samen zou komen, zou het elkaar weer opheffen. De energieën houden zichzelf daarom altijd in balans, haal je ergens wat positieve energie weg, komt er ergens anders een negatieve bij. Samen maken zij nul, niets. In die nul ligt de basis van ons bestaan, die niets, is de opsomming van negatief en positief, de nul is neutraal. Belangrijk getal, want dat ga ik straks nog uitleggen, dat ook het leven hier een binaire achtergrond heeft, net zoals een computer.

Dat is de reden dat wij hier leven, om te ontdekken wanneer nul iets is en wanneer het niets moet blijven. In computertaal is dat aan of uit, 0 of 1, maar in de wereld achter onze wereld, betekent het niets of iets. Het verschil tussen niets of iets is flinterdun en het is wel waar onze hele wereld uit is opgebouwd. Deze informatie met jullie delen is daarom superbelangrijk, maar ik ga pas later verder in op die binaire codes. Als je mij tot zover gevolgd hebt, positief, nul, negatief, dat zijn allemaal bekende dingen, wat zou dan het absolute niets moeten zijn? Denk je?

Precies, **een min/min deeltje** en dan bereiken we een heel eenvoudig wiskundig gegeven, want min en min

maakt plus en daar ligt de oorsprong van ons leven dus in. Een min/min deeltje kan niet bestaan. Dat is gewoon onmogelijk, het houdt in gewone taal in, dat je de min wegneemt met een min en dat kan gewoonweg niet, want zodra je dat probeert wordt het plus.

Dit eenvoudige gegeven ligt aan de basis van ons leven, dus als in het prille begin (wat eigenlijk geen begin is, want het is tegelijkertijd ontstaan, maar voor het gemak praat ik toch over begin en eind, ik hoop dat je dat kunt volgen, maar het is lastig uitleggen anders) het niets probeert te bestaan, wat niet lukt, dan krijg je een enorme explosie van 'alles' en dat is, omdat alle uitersten dichtbij elkaar liggen. Als het niets zich omdraait, dan heb je ineens alles en dan ook tegelijk.

Het niets wordt uit elkaar getrokken, als het ware, en dan heb je positief, negatief en neutraal en laten dat nu net de basisstenen voor ons leven zijn? De quarks? Mooi hè?

Okay, en dan ga ik iets vertellen wat het voor sceptische mensen weer zweverig maakt, maar dat hele prille begin, die twee minpolen, waren een mannetje en een vrouwtje. Zij waren al leven. In dat allerprilste begin ontstond het leven, de liefde tussen een man en een vrouw, twee negatief geladen deeltjes vonden elkaar en de vonken spatten ervan af, nou ja eigenlijk één vonk. En laat die vonk nu de basis van ons heelal zijn. Zij ervaren die vonk als hun kind, een baby

die ze hebben gekregen. Hoe snel het ook allemaal ging, het was nog geen fractie van een seconde, zij hebben daar een veel langere herinnering aan. Deze twee wezens, die twee minpolen, die man en vrouw, waren de basis van de plus, het witte licht, de bron van het zielenleven, dus ook jouw leven.

Waarom was de één man en de ander vrouw? Nou dat zien we tegenwoordig nog steeds terug, de man heeft een staafje en de vrouw een gat en zo ging dat ook in het allerprilste begin, de ene min was een staafje en de andere min was ook een staafje wat al snel een klein gat werd dat in de kosmos ontstond, door de zuiging van het niets. Het allereerste wat mijn gidsen mij lieten zien, toen ik vroeg naar het ontstaan van het leven was als volgt, ik moest mijn pendel pakken en ik concentreerde goed op mijn gids om mijn bewuste invloed op de pendel zoveel mogelijk uit te schakelen. De pendel ging zwaaien en maakte een lijn. Min-streepje dus. Van links naar rechts, zwiepte de pendel over mijn blad, op de nul-lijn. Hij zwiepte zo even door en toen voelde ik de aandrang om deze lijn (het min-streepje, het staafje) een paar graden te laten draaien. Ondertussen bleef de pendel onverminderd als een lijn zwiepen, weer een paar graden draaien enzovoorts, tot ik rond was. Dan heb je een nul, een gat. Ik begreep eruit, dat als er niks is, het niets ook geen houvast heeft en 'valt' als het ware en dan naar beneden tolt. Dan creëert het een gat, in de kosmos, dat is iets wat zuiging ook doet, dus het tolt en zuigt tegelijkertijd. Dat er twee

mindeeltjes waren die tegen elkaar opbotsten als het ware is ook superbelangrijk, maar heb ik láter doorgekregen. Ze 'botsten,' wat je kunt zien als 'paren,' en daarmee veroorzaakten ze een vonk. Complex en toch ook logisch.

Die vonk is de basis van ons heelal. De man was dus negatief niets, en daarmee was hij iets en de vrouw dat was heel bijzonder, zij was helemaal niets, neutraal niets, een nul. Deze vrouw bestaat dus wel en ze bestaat ook weer niet, want ze komt letterlijk uit het niets. Het kleine gat in de kosmos is ontstaan door een vacuüm. Als er namelijk niets is, ontstaat er een vacuüm. Een vacuüm is een sterk zuigende kracht en deze sterk zuigende kracht heeft een heel klein gat in de kosmos gezogen, een nul. Dit gaat allemaal erg snel en tegelijkertijd, het kan namelijk niet in een bepaalde volgorde ontstaan, het gaat in één klap. Tegelijkertijd. Het is de enige manier waarop leven kón ontstaan, omdat niets niet kan bestaan, dus op het moment dat zich dat ontwikkelt, gebeurt dit. Het ligt best ingewikkeld wat er daarna met die vrouw gebeurd is en dat doe ik uit de doeken in één van mijn andere boeken die in de toekomst uitkomt. Voor dit boek laat ik dat even los.

Het kind van deze twee minpolen, het vonkje is onze lieve Vader, de bron van het leven, het witte licht. Ook die bron leeft en heeft een zielsfrequentie, namelijk alle kleuren licht hebben een bepaalde frequentie en op

elke frequentie is leven. Dus het witte licht ook. Dat is niet uitgezonderd, dus ik ga niet doen of onze Vader niet bestaat, want het is heel logisch dat hij wél bestaat. Aangezien alle lichtkleuren een aparte frequentie hebben en het allesomvattende licht, het witte licht, de bron is van het leven dat jullie kennen als spirituele wezens, en dat heeft zijn eigen frequentie en daarom ook zijn eigen bewustzijn en dat is onze Vader. Daar ga ik later dieper op in.

Zijn ouders zijn de Duvel met zijn vrouw duvelina. Dan snap je gelijk waarom de Duvel zich zo verheven voelt boven Vader, maar hij mag natuurlijk nooit boven onze Vader staan en dat staat hij ook niet, dat prille proces staat in geen vergelijking tot het hele leven wat Vader gecreëerd heeft, en hij is tegelijkertijd ook zijn zoon. Dat verhaal kennen jullie waarschijnlijk, en dat klopt ook. In dit beginstadium bestaan een paar wezens die elkaars ouder en kind zijn, tegelijkertijd ontstaan en toch kan het in een bepaalde volgorde weergegeven worden en dat ga ik ook zo uitleggen om het begrijpelijk te houden, want onze hersens werken nu eenmaal op die manier. Dus ik moet het verhaal wel daarop aanpassen, maar logisch gevolg hiervan is dat het niet altijd op elkaar aansluit. Laat je brein je daarin niet misleiden door te denken dat het hele verhaal daardoor niet klopt. Okay? Het is erg lastig uitleggen in een manier dat wij het hier in deze wereld, met onze beperkte zintuigen ook kunnen begrijpen. Niet voor niets heeft het mij jaren gekost, om de informatie in te

laten dalen. Ik snapte het wel, maar kon het niet plaatsen. Ik kon het niet verwoorden, ik kon het niet overbrengen.

Daar heb ik jaren over gedaan en nog steeds zie ik nieuwe dingen die op zijn plek vallen. Dus het is niet gek als jij dit leest en het ook niet meteen kan plaatsen of fouten ziet. Wat ons brein dan wil doen, is het weglachen en wegwuiven. Cognitieve dissonantie heet dat. Wees daar waakzaam voor. Je brein zal dit verhaal moeilijk kunnen verwerken, zeker omdat het niet het proces heeft doorgemaakt, wat ik heb doorgemaakt en de bewijzen geleverd heeft gekregen die ik heb gekregen. Dat maakt het voor jou moeilijker om dit te zien voor wat het is, dan voor mij. Wees dus bewust van hoe je brein werkt en laat dat los, blijf doorlezen, tot het einde. Leg het boek weg en lees het na een jaar nog een keer door.

Vader ontwaakte en zijn ouders heeft hij in dit stadium niet gekend, die bestonden toen nog niet, dat is het bijzondere van het verhaal, kom ik straks bij. Hij was alleen en waarom hij alleen was is goed uit te leggen. Het 'ik' gevoel bestaat maar één keer en daarom was hij alleen. Er was alleen maar 'ik' en 'nu,' dus dat was voor Vader een eenzame periode, waarin hij zelf geleerd heeft om met de energieën om te gaan en daarvan het leven te kneden zoals wij dit kennen. Hij moest zijn ziel uitsplitsen om niet meer alleen te zijn en zo hebben alle zielen een bepaalde kleur, een